

LUCRĂRI DE RESTAURARE A CISTERNEI DE LA STĂREȚIA DIN BEIT JALA ȘI LĂRGIREA STRĂZII PRINCIPALE

În octombrie 2021, sub supravegherea tehnică a arhitectului Patriarhiei, dl Theodosios Mitropoulos și a primarului, dl Nicola Hamis, adică în cooperare cu municipalitatea din Beit Jala, cisterna de la stăreția din Beit Jala a fost restaurată și sculptată puțin. Acest lucru a fost necesar din cauza lărgirii străzii principale pentru a facilita traficul pentru locuitorii din Beit Jala. Detalii despre lucrările de restaurare se găsesc în articolul domnului Mitropoulos, redat mai jos:

„Cisterna (fântâna) istorică a reședinței egumenului din Beitzala

De arhitectul Dr. Theo Mitropoulos

Această cisternă este situată la nord-est de reședința starețului din Beitzala¹, fiind este adiacentă acesteia și ocupând întreaga zonă subterană a grădinii, în timp ce gura ei este situată în interiorul grădinii. Această cisternă are un plan dreptunghiular (cu dimensiuni de 5X8X6 m) și este sculptată în subsolul stâncos al zonei, în timp ce acoperișul său boltit este realizat din calcar și mortar hidraulic. Această tehnică se regăsește și în cisternele lui David situate în Betleem, care sunt realizate în același stil.² În interior, cisterna este căptușită cu un strat gros de kurasani de 10 cm. pentru a preveni scurgerile de apă. Această cisternă este foarte veche și, din punct de vedere istoric, trebuie să fi fost legată de cisternele (fântânile) lui David situate în Betleem. Reședința starețului din Beitzala a fost construită

după 1862 (anul construirii Bisericii Panagia din Beitzala) în locul istoric al acestei cisterne. Odată cu configurația actuală a drumului din jurul egumeniei, o mare masă stâncoasă a cisternei va fi excavată (îndepărtată) și în locul ei va fi construit un zid de piatră de peste 4 m înălțime pentru a reține presiunea hidrostatică cauzată de apele acesteia.

Deoarece gura de revărsare al cisternei a fost acoperită de peretele perimetral exterior, acest lucru a dus la creșterea foarte mare a nivelului apei în interiorul cisternei, ceea ce a dus la creșterea presiunilor asupra pereților de piatră și la crearea unor defecte verticale alarmante în domul de piatră al cisternei. Astăzi, Primăria orașului Beitzala, care efectuează lucrări de consolidare la această cisternă, în colaborare cu Patriarhia Ierusalimului, procedează la îndepărtarea parțială a structurii de piatră fisurate existente și la reconstrucția acesteia din beton armat cu beton și piatră. Odată cu această intervenție de restaurare a cisternei, alimentarea cu apă a acesteia ar trebui să fie oprită, iar această zonă ar trebui să fie utilizată de Patriarhie atât din punct de vedere arheologic, cât și pentru turism (turism religios) datorită marii sale valori istorice.

1*. Construcția Egumeniei datează din 1862, din timpul patriarhului Chiril al II-lea (1845-1872) și al starețului Christofor, un călugăr de-al lui Ciprian. Secolul al XIX-lea. Secolul al XIX-lea este perioada în care se înregistrează o mare recrudescență a construcției și decorării bisericilor ortodoxe în Imperiul Otoman, unde condițiile pentru ortodoxie se schimbă și devin mai favorabile după Tratatul de la Adrianopol din 1829 și mai ales după Hati Serif din 1839 și Hati Humayoun din 1856, unde se poate observa schimbarea politicii interne a statului otoman odată cu stabilirea egalității tuturor supușilor săi. Construcția de lăcașuri de cult minunate în Asia Mică, Smirna, Constantinopol, Cipru și Orientul Mijlociu a început să se realizeze mai sistematic.

2* Cisternele din Betleem nu vor mai fi folosite pentru apă

potabilă după anul 1200, când o femeie sarazină a căzut în fântână și s-a înecat, de atunci apa fiind folosită doar pentru irigații, conform jurnalelor de călătorie ale vremii”.

Din partea Secretariatului General